

ಬಂದೋ! ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಏನು? ನೈತಿಕ ಪ್ರಸ್ತೀಯೆ ಮಜ್ಞಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ? ಎಂದು ಗೋವಿಂದ ಅಡಾಗಲೇ ಹತ್ತನೇ ಸಲ ರಾಗ ತೆಗೆದ್ದು ‘ಕೂತುಕೊಲ್ಲಿರೇ; ಅವಲ್ಲ ಮಾತು ಯಾಕೆ? ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದು ಎಂದು ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತು ನನಗೂ ಗೊತ್ತು ಇಬ್ಬರದೂ ನಾಟಕ... ನಾಟಕದ ಒಳಗೆ ಬಂದೊಂದು ನಾಟಕ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನ್ನೀ ನಿಮ್ಮತ್ತ ವಾಪಾರ ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ವಾಪಾರ ನಮಗೆ’ ಎಂದು ಉಲ್ಲಾ ಹೊಡೆದನೆಂತೆ ಗೋವಿಂದ ಮಧ್ಯ ಭಾಯಿ ಹಾಕಿ ‘ಉಭ ಯಾರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಯಾರಿಗೆ’ ಎಂದು ಸಿಗರೆಟು ಹಚ್ಚಿದ. ‘ಹೌದಾ ಹೇಳ್ಣಾ... ಕಡ್ಡಿ ಗೀರೆದೆಯಲ್ಲಾ ಬೆಂಕಿಯ ಉಭ ನನಗೂ ನಿನಗೂ... ಸಿಗರೆಟನ ಹೊಗೆ ನಿಂದೊ ನಂದೋ...’ ಎಂದು ಸವಾಲು ಎಂದಂತೆಯೆ ಅವರಿಖ್ಯಾನ ಎಲ್ಲಿ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಿ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಉಂಟಾಯಿತು. ದನಿ ಪರಿದವು. ಲೇಡಿ ಬಾಡಿಗಾಡುಗಳು ಅತ್ಯ ಸರಿದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾತ್ರ ಏನೆಂದು ಗೊಂದಲವಾಗಿ ಇಂಥಳಿಗೆ ಬರಬಾರಿದಿತ್ತು ಎಂಬ ಗಿಲ್ಲೊ ಸುಳಿಯಿತು. ಈ ಲೋಕಾನೇ ಹೀಗಲ್ಲವೇ ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಂದು ಅಳತೆಯ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೋಡುವ ಸಹಜ ಕ್ರಮವೇ ಮರಿತು ಹೋಗಿದ ಎನಿಸಿ ಗಂಟೆಯತ್ತ ನೋಡಿದೆ. ಕುರುಡು ಕಾಲ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಅಲ್ಲ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾಯಿಗಳು ಏನೂ ಜೋರಾಗಿ ಚೋಗಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಪರಹರ ಹೊರಗೆ ಗಸ್ತಿ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಸುತ್ತು ಗುಂಡು ಹಾಕಿದೆವು.

ಮತ್ತೆ ರಂಗೀರಿತು. ಜೀನಿಯ್ಸ್ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ‘ಆ ಇಟ್ಟರ್ ಯಹೂದಿಗಳ ಬಿಬರವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ್ದನಲ್ಲಾ... ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ದಲಿತರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಇದೆಯೇ.’ ಅಂತಹ ವಿಸ್ತೀಯ ಬಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಿಕಾಲ ನನ್ನ ಎದೆ ನಡುಗಿತು. ಆ ಭಯಾನಕ ನರಮೇಧವ ಕಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಾ... ಅಂತಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ತಣ್ಣಿಗೆ ಈ ಜೀನಿಯ್ಸ್ ರಕ್ತಪಾತದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಕೇಳಲುವನಲ್ಲಾ... ಇವನು ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಗಾಣ್ಯ ಟುಂಬರ್‌ಗೆ ಹಾಕುವಂತೆ

ಕಾಟುವನಲ್ಲಾ... ಎಲ್ಲಿಯ ಆ ಎರಡನೆ ವಿಶ್ವ ಸಮರದ ಕಾಲದ ಜಾಂಗಿರೆಯ ಭೇದ; ಬೀಭತ್ತ ನರಹತ್ಯೆಯ ಬುದಿಯ ಗುಡಗಳ ರಾಶಿ; ಎಲ್ಲಿ ಈ ಜೀನಿಯ್ಸ್ ನ ರಾಜಕೀಯ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ.. ನಾವು ಎಲ್ಲಿದ್ದೇವ ಎಂದು ದಿಗಿಲಾಯಿತು. ಹೊರಗೆ ಏನೂ ಗುಂಡಿನ ಸದ್ಗುಣ್ಯಿತು. ಗದ್ದಲ ಕೂಗಾಟ ಉಳಿದುವ ರಾಕ್ಷಸ ನಾಯಿಗಳ ವಿಚಿತ್ರ ಸದ್ಯು ಬಾಡಿಗಾಡುಗಳು ಅಭ್ಯರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರೆಂಟು ಹೋಯಿತು. ಯಾರೋ ದಾಶಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮುಸುಕು ವೇಪ. ಸಿನಿಮಿಯ ಚಲನೆ. ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಜಿಗಿದ್ದರು. ಗೋವಿಂದ ನೆಲಕಚ್ಚಿದ್ದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಯಿತು. ಯಾರೋ ಪಾತೆಗಳಿಂದ ಬಂದರಿಗಿದ್ದರು. ನಾವು ಚೆಲ್ಲಾಗಲ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದೇವು. ಆ ಜೀನಿಯ್ಸ್ ನಿರಾಶಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ. ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಗನ್ನ ಬಂದಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಧಾಲಿಗೆ ಎದುರಾದ. ನಾನು ಸತ್ಯೇ ಎಂದು ಅತ್ಯ ಛಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೆ ಅಡಬಿಂದು ನನ್ನ ಅತ್ಯ ದಬ್ಬಿ ಅಭ್ಯರಿಸಿ ಜೀವ ಕಾಪಾಡಿದ್ದ. ಪನಾಯ್ತು ಎಂಬುದೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಷ್ಟ ಅಸಂಗತ ಸಿನಿಮೀಯ. ಯಾವುದೋ ಫಳನೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಯಾರೆಂದು ಗುಂಡು ಯಾರ ತೆಲ್ಗೊ ಹೊಕ್ಕಂತೆ ಅಭಾಸ. ವಿಚಿತ್ರವರ್ತಕಮಾನ. ಯಾವ ಸನಾತನಿ ರಾಜಕಾರಣವೂ ಉಗ್ರಗಾಮಿಗಳ ಶ್ವಾಸವೋ ಎಲ್ಲವೂ ಮಲಿನ ಗಂಗಾನವಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಗೂ ವಾಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ತೋರಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಂಗ್ಣಿಂದ್ದೇವು. ಅವಿಗೆ ಅವನ ದೇಹದ ಉಚ್ಚರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕುಂಡಿಗೆ ಮೂರು ಗುಂಡುಗಳ ಒಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಆ ಘಾತಕದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ... ಏನೋಡಿದಿರಾ ನಮ್ಮ ಗಾಣ್ಯ ಟ್ರಿಬಲ್ ಎವ್ವೆಲ್ಲ ಎಂದು ತಮಾಜ ಮಾಡಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅಸ್ತ್ರೇಗೆ ದಾಖಲಿಸಿ ಕುಂಡಿಯ ಗುಂಡುಗಳ ತೆಗೆಸಿ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವ ನಷ್ಟವೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅದರೆ ಆ ಮರುದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರೋಚಕ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಪಾಟೆ ಮೇಲೆ ದಾಶಿ ಅಡಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಂತಿಂಧವರು ಅಧಿಕಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಗುಮಾನಿ ಬರುವಂತೆ ಸುಧಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿದ್ದವು. ಎಫ್.ಆರ್ ದಾಖಲಾಗಿ ಹೆಚ್.ಗ್ಯಾ.ಯಲ್ ಬಂದಿದ್ದವರ ಜಾಡು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರೋಲೆಂಟರು